

Nr. 93576/23.12.2025

RAPORT DE ACTIVITATE
ÎN DOMENIUL PREVENIRII ȘI COMBATERII VIOLENȚEI
DOMESTICE

CONSTANȚA
2025

CUPRINS

I. CONTEXT GENERAL ȘI CADRUL LEGAL.....	3
1.1. Context general	3
1.2. Cadrul legal	3
II. ATRIBUȚII GENERALE ALE SERVICIILOR PUBLICE DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ÎN DOMENIUL PREVENIRII ȘI COMBATERII VIOLENȚEI DOMESTICE	8
III. SERVICIILE OFERITE ÎN CADRUL DIRECȚIEI GENERALE DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ CONSTANȚA ÎN DOMENIUL PREVENIRII ȘI COMBATERII VIOLENȚEI DOMESTICE	9
3.1. Centrul de găzduire Sfânta Sofia	10
3.2. Echipa mobilă pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică.....	11
3.3. Alte servicii din cadrul DGAS Constanța care au gestionat cazurile de violență domestică	12
3.4. Asigurarea vizibilității serviciului social și a serviciilor conexe oferite de DGAS Constanța	12

I. CONTEXT GENERAL ȘI CADRUL LEGAL

1.1. Context general

Conform Legii asistenței sociale nr.292/2011, statul prin autoritățile administrației publice centrale și locale, își asumă responsabilitatea de realizare a măsurilor și acțiunilor prevăzute în actele normative privind beneficiile de asistență socială și serviciile sociale.

Tot în acest act normativ, se prevede faptul că pentru asigurarea aplicării politicilor sociale în domeniul protecției copilului, familiei, persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități, precum și altor persoane, grupuri sau comunități aflate în nevoie socială, autoritățile administrației publice locale au atribuții privind administrarea și acordarea beneficiilor de asistență socială și a serviciilor sociale.

Așadar, autoritățile administrației publice locale au atribuții atât în domeniul administrării și acordării beneficiilor de asistență socială dar și în domeniul organizării, administrării și acordării serviciilor sociale.

Direcția generală de asistență socială Constanța își propune să dezvolte un sistem funcțional de servicii și beneficii sociale, care să sprijine persoanele vulnerabile în vederea depășirii situațiilor de dificultate, pentru prevenirea și combaterea riscului de excluziune socială a acestora, respectiv creșterea calității vieții și promovarea incluziunii sociale.

Pentru îndeplinirea misiunii sale, DGAS Constanța administrează și acordă beneficii de asistență socială și servicii sociale persoanelor eligibile, elaborează politici și strategii, derulează proiecte de dezvoltare comunitară și colaborează cu organizații ale societății civile și cu alte entități din comunitate.

1.2. Cadrul legal

Strategia națională privind promovarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și prevenirea și combaterea violenței domestice pentru perioada 2022-2027, aprobată prin H.G. nr.1547/2022 în acest domeniu își propune o serie de măsuri și acțiuni în educație, sănătate, piața muncii, participarea la procesul de decizie, introducerea perspectivei de gen în politicile naționale. De exemplu, propune introducerea în programele școlare a noțiunilor legate de egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați pentru eliminarea stereotipurilor și prejudecăților.

Indexul Egalității de Gen – Gender Equality Index situează România pe locul 26 din 27, penultimul loc dintre țările membre UE. Când vorbim despre egalitatea de șanse între femei și bărbați, realitatea este următoarea: 8 din 10 români cred că cel mai important rol al femeii este să aibă grijă de casă și copii! Datele au rezultat dintr-o amplă cercetare sociologică în cadrul proiectului „România Durabilă”.

În ultimii 5 ani, nivelul egalității de șanse a înregistrat o evoluție oscilantă și rămân domenii importante în care nivelul inegalității de gen cu care se confruntă femeile din România rămâne ridicat. Astfel, unele măsuri propuse în Planul de acțiuni al strategiei vizează grupuri marginalizate cum ar fi femeile rom, femeile din mediul rural sau chiar femeile cu dizabilități.

În ceea ce privește violența domestică, strategia cuprinde măsuri concrete pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, în următorii cinci ani. De exemplu, mai multe locuințe protejate, asigurarea asistenței psihologice și a consilierii juridice, decontarea certificatelor medico-legale, facilitarea accesului la justiție sau acordarea unui sprijin material direct victimelor.

Fenomenul de violență domestică este o realitate în România, se manifestă în toate sferile sociale și în toate domeniile de activitate iar combaterea sa este o prioritate.

În România, cadrul legal care reglementează metodele de intervenție ale autorităților publice centrale și locale în situațiile de violență domestică îl reprezintă Legea nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice cu modificările și completările ulterioare care la articolul 3 definește fenomenul de **violență domestică** ca fiind: *”orice inacțiune sau acțiune intenționată de violență fizică, sexuală, psihologică, economică, socială, spirituală sau cibernetică, care se produce în mediul familial sau domestic ori între soți sau foști soți, precum și între actuali sau foști parteneri, indiferent dacă agresorul locuiește sau a locuit împreună cu victima”*.

Potrivit legislației în vigoare, violența domestică se manifestă sub următoarele forme:

- a) violența verbală** - adresarea printr-un limbaj jignitor, brutal, precum utilizarea de insulte, amenințări, cuvinte și expresii degradante sau umilitoare;
- b) violența psihologică** - impunerea voinței sau a controlului personal, provocarea de stări de tensiune și de suferință psihică în orice mod și prin orice mijloace, prin amenințare verbală sau în orice altă modalitate, șantaj, violență demonstrativă asupra obiectelor și animalelor, afișare ostentativă a armelor, neglijare, controlul vieții personale, acte de gelozie, constrângerile de orice fel, urmărirea fără drept, supravegherea locuinței, a locului de muncă sau a altor locuri frecventate de victimă, efectuarea de apeluri telefonice sau alte tipuri de comunicări prin mijloace de transmitere la distanță, care prin frecvență, conținut sau momentul în care sunt emise creează temere, precum și alte acțiuni cu efect similar;
- c) violența fizică** - vătămarea corporală ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, inclusiv mascate ca fiind rezultatul unor accidente, prin otrăvire, intoxicare, precum și alte acțiuni cu efect similar, supunerea la eforturi fizice epuizante sau la activități cu grad mare de risc pentru viață sau sănătate și integritate corporală, altele decât cele de la lit. e);

d) violența sexuală - agresiune sexuală, impunere de acte degradante, hărțuire, intimidare, manipulare, brutalitate în vederea întreținerii unor relații sexuale forțate, viol conjugal;

e) violența economică - interzicerea activității profesionale, privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existență primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate, acțiunea de sustragere intenționată a bunurilor persoanei, interzicerea dreptului de a poseda, folosi și dispune de bunurile comune, control inechitabil asupra bunurilor și resurselor comune, refuzul de a susține familia, impunerea de munci grele și nocive în detrimentul sănătății, inclusiv unui membru de familie minor, precum și alte acțiuni cu efect similar;

f) violența socială - impunerea izolării persoanei de familie, de comunitate și de prieteni, interzicerea frecventării instituției de învățământ sau a locului de muncă, interzicerea/limitarea realizării profesionale, impunerea izolării, inclusiv în locuința comună, privarea de acces în spațiul de locuit, deposedarea de acte de identitate, privare intenționată de acces la informație, precum și alte acțiuni cu efect similar;

g) violența spirituală - subestimarea sau diminuarea importanței satisfacerii necesităților moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspirațiilor membrilor de familie, a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice ori religioase, interzicerea dreptului de a vorbi în limba maternă și de a învăța copiii să vorbească în limba maternă, impunerea aderării la credințe și practici spirituale și religioase inacceptabile, precum și alte acțiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare;

h) violența cibernetică - hărțuire online, mesaje online instigatoare la ură pe bază de gen, urmărire online, amenințări online, publicarea nonconsensuală de informații și conținut grafic intim, accesul ilegal de interceptare a comunicațiilor și datelor private și orice altă formă de utilizare abuzivă a tehnologiei informației și a comunicațiilor prin intermediul calculatoarelor, telefoanelor mobile inteligente sau altor dispozitive similare care folosesc telecomunicațiile sau se pot conecta la internet și pot transmite și utiliza platformele sociale sau de e-mail, cu scopul de a face de rușine, umili, speria, amenința, reduce la tăcere victima.

În nicio formă și în nicio împrejurare, obiceiul, cultura, religia, tradiția și onoarea nu pot fi considerate drept justificare pentru niciun tip de acte de violență definite în lege.

Conceptul de „violență în familie” este amplu și cuprinde violența domestică (înțeleasă ca violență ce apare între parteneri, fie ei soți sau concubini), dar și violența asupra copiilor, bătrânilor sau altor rude. Ca formă de comportament, violența în familie are: caracter instrumental (agresorul controlează victima, iar comportamentele devin funcționale și persistă dacă au rezultatul scontat); caracter intențional (se produce cu intenția de control și dominare, de menținere a puterii, intenție pe care făptuitorul nu o recunoaște, dar care poate fi identificată

prin rezultatele pe care le produce); caracter dobândit (violența nu este înăscută, ci învățată prin imitație).

Specialiștii au identificat un ciclu al violenței în familie, care se desfășoară în spirală – fazele tensionate devin din ce în ce mai lungi, violențele devin din ce în ce mai amenințătoare, iar fazele blânde devin mai scurte sau dispar cu totul, astfel: faza de acumulare a tensiunilor, timp în care victima acționează cu precauție și încearcă strategii pentru a evita un incident violent; faza acută, momentul în care agresorul acționează, desfășurată pe parcursul unei perioade cuprinse între două și douăzeci și patru de ore (uneori chiar pe parcursul unei săptămâni sau mai mult); faza de relaxare, o perioadă de calm, în care agresorul manifestă blândețe și dragoste față de victimă. Această fază reprezintă doar un armistițiu vag în cadrul unui război al amenințărilor și loviturilor.

Condițiile care favorizează apariția actelor de violență sunt, după cum urmează: disfuncții și carențe educative ale mediului familial (medii familiale dezorganizate, afectate de abuz și/sau adicții); deficiențele mediului educațional; educația sexuală lacunară; sărăcia și carențele socio-economice; deficiențele mediului instituțional și legislația neadecvată; creșterea gradului de permisivitate socială și lipsa reacțiilor la nivel comunitar; incidența tulburărilor psihice și a consumului de substanțe și alcool etc.

Conform legislației europene și naționale, victimele violenței în familie au următoarele drepturi legale:

- a) la respectarea personalității, demnității și a vieții sale private;
- b) la informarea cu privire la exercitarea drepturilor sale;
- c) la protecție specială, adecvată situației și nevoilor sale;
- d) la servicii de consiliere, reabilitare, reintegrare socială, precum și la asistență medicală gratuită, în condițiile prezentei legi;
- e) la consiliere și asistență juridică gratuită, în condițiile legii.

Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să ia măsuri de prevenire a violenței în familie, prin: informarea victimelor violenței în familie, potrivit competențelor ce le revin; consultarea și stabilirea de parteneriate cu organizațiile neguvernamentale care asigură asistență și protecție a victimei; colaborarea cu organele de urmărire penală la care pot face plângere; acordarea de asistență juridică și apărarea drepturilor procesuale ale persoanei vătămate, ale părții vătămate și ale părții civile; aplicarea procedurilor pentru acordarea compensațiilor financiare de către stat, potrivit legii.

Legea cadru pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, însă, așa cum a fost formulată în anul inițial, nu prevedea măsuri de siguranță pentru victime, precum ordinul de protecție, și promova medierea în cazurile de violență în familie, ceea ce era în detrimentul

drepturilor victimelor. Ca urmare a acțiunilor de advocacy ale organizațiilor neguvernamentale cu expertiză în domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor, în anul 2012 este introdus ordinul de protecție ca măsură de siguranță pentru victimele violenței în familie.

Conform dispozițiilor art.2 alin.1 din Legea 26/2024 privind ordinul de protecție: *”ordinul de protecție provizoriu se emite de îndată, la cererea scrisă a victimei actelor de violență sau, după caz, a tutorelui ori a altui reprezentant legal al acesteia, de către polițiștii care, aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, iau cunoștință de săvârșirea unui act de violență, iar din evaluarea situației de fapt rezultă că există risc iminent cu privire la săvârșirea unui alt act de violență îndreptat împotriva victimei, care pune în pericol viața, integritatea fizică ori libertatea acesteia.În prezent, doar instanțele pot emite ordine de protecție, pe baza unei cereri standard completată de victimă și a probelor aduse în fața instanței (certificat medico-legal, plângere penală înregistrată la poliție, doi martori care nu sunt rude cu victima), însă cerințele privind probele necesare pot să difere în funcție de instanțe”*. Acesta se emite pe o durată de 5 zile.

România a semnat pe 26 iunie 2014 Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul).

Această Convenție a fost ratificată de statul român pe 23 mai 2016 și a intrat în vigoare la 1 septembrie 2016, fiind un moment istoric în care, pentru prima dată, statul român recunoaște la nivel legislativ existența violenței împotriva femeilor ca fenomen distinct și se angajează să depună eforturile necesare pentru modificarea legislației în concordanță cu prevederile Convenției de la Istanbul.

O treime dintre femeile din UE au suferit violență la domiciliu, la locul de muncă sau în public potrivit sondajului UE privind violența bazată pe gen, realizat între 2020 și 2024 de Eurostat, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a UE (FRA) și Institutul European pentru Egalitatea de Gen (EIGE).

Femeile tinere raportează că au suferit niveluri mai ridicate de hărțuire sexuală la locul de muncă și alte forme de violență decât femeile în vârstă.

Cu toate acestea, împotriva violenței, femeile rămân adesea invizibile, deoarece doar fiecare a patra femeie raportează incidente autorităților (poliție sau servicii sociale, de sănătate sau de asistență).

Tendința de creștere a numărului de plângeri privind cazurile de violență în familie reprezintă un aspect pozitiv, ce poate indica o creștere a informării în rândul victimelor violenței în familie și o încredere mai mare în reprezentanții Poliției, însă numărul de cazuri de violență în familie rămân subraportate comparativ cu rezultatele cercetării realizate de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene.

Cele mai frecvente cazuri de violență domestică se bazează pe gen, victimele fiind, în majoritate covârșitoare, femei, aflate în relații de căsătorie sau uniune consensuală cu agresorii.

Studiile de specialitate au demonstrat că nu există o victimă tipică de violență domestică. Fiecare femeie are un set diferit de circumstanțe, specifice.

Realitatea unei femei este dată de severitatea/gravitatea abuzului, frecvență, felurile de abuz suferite, istoria ei particulară, experiențele de abuz din copilărie, modalitățile prin care a făcut față și a supraviețuit experiențelor traumatice. Realitatea ei mai este influențată de vârstă, etnie, cultură, clasă socio-economică, religie, capacități și deficiențe, sexualitate, educație și localizare geografică. Mai este afectată de faptul că e mamă, de numărul și vârsta copiilor, dacă lucrează și ce fel de resurse financiare ori proprietăți are. Una sau mai multe stări/identități dintre cele enumerate mai sus duc spre opțiunea de a rămâne într-o relație abuzivă.

Femeile supraviețuitoare ale unui astfel de eveniment repetitiv nasc complexe de inferioritate grave, ceea ce întărește și mai tare convingerea că bărbatul este autoritatea supremă.

II. ATRIBUȚII GENERALE ALE SERVICIILOR PUBLICE DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ÎN DOMENIUL PREVENIRII ȘI COMBATERII VIOLENȚEI DOMESTICE

Potrivit art. 13 din Legea nr. 217/2003 privind violența domestică cu modificările și completările ulterioare, autoritățile publice locale au următoarele obligații în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice:

- să includă problematica prevenirii și combaterii violenței domestice în strategiile și programele de dezvoltare regională, județeană și locală;
- să acorde sprijinul logistic, informațional și material compartimentelor cu atribuții în prevenirea și combaterea violenței domestice;
- să înființeze direct, în parteneriat public sau, după caz, în parteneriat public-privat, servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și să susțină funcționarea acestora;
- să dezvolte programe de prevenire și combatere a violenței domestice;
- să sprijine accesul agresorilor familiari la consiliere psihologică, psihoterapie, tratamente psihiatrice, de dezintoxicare și dezalcoolizare;
- să elaboreze și să implementeze proiecte în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice;

- să își prevadă în bugetul anual sume pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială pentru victimele violenței domestice și pentru alte măsuri ce vizează prevenirea și combaterea violenței domestice;
- să suporte, din bugetul local, în cazurile de violență domestică constatate în urma luării în evidență a victimei de către serviciile publice de asistență socială, cheltuielile cu întocmirea actelor juridice, precum și cele necesare pentru obținerea certificatelor medico-legale pentru victimele violenței domestice;
- să suporte, din bugetul local, în cazurile de violență domestică constatate în urma luării în evidență a victimei de către serviciile publice de asistență socială, cheltuielile cu asistența medicală a victimelor violenței domestice care nu sunt asigurate medical;
- să colaboreze la implementarea unui sistem de înregistrare, raportare și management al cazurilor de violență domestică.
- să desemneze personalul specializat să implementeze sistemul de înregistrare, raportare și management al cazurilor de violență domestică.
- să conlucreze cu organizațiile de cult, organizațiile neguvernamentale, precum și cu oricare alte persoane juridice și fizice implicate în acțiuni caritabile, acordându-le sprijinul necesar în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege.
- să desemneze reprezentanți în echipa intersectorială în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice, cu rol consultativ.

III. SERVICIILE OFERITE ÎN CADRUL DIRECȚIEI GENERALE DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ CONSTANȚA ÎN DOMENIUL PREVENIRII ȘI COMBATERII VIOLENȚEI DOMESTICE

Serviciile sociale constituie acele servicii de interes general organizate în forme și structuri diverse, potrivit specificului activității sau activităților derulate și nevoilor particulare ale fiecărei categorii de beneficiari. Acestea presupun abordarea comprehensivă a nevoilor persoanelor aflate în nevoie, în deplină corelare cu situația psiho-socio-economică, nivelul de educație, mediul social de viață, putând avea o adresabilitate extinsă de la nivel de persoană, la grup sau comunitate.

Scopul serviciilor sociale, tradițional recunoscut, este de a permite persoanelor, grupurilor și colectivităților să-și rezolve problemele care apar în cadrul procesului de adaptare la o societate în permanentă evoluție, să identifice cauzele care pot conduce la compromiterea echilibrului de funcționare socială și să acționeze în vederea ameliorării condițiilor economice și sociale ale categoriilor țintă.

Serviciile sociale pentru victimele violenței domestice oferite la nivel local de Direcția generală de asistență socială Constanța, furnizor de servicii sociale, acreditat în baza Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor social sunt:

- Centrul de găzduire "Sfânta Sofia"
- Echipa mobilă pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică

3.1. Centrul de găzduire Sfânta Sofia

Centrul de găzduire Sfânta Sofia este un serviciu social care a fost relicențiat în anul 2024, conform deciziei emise de Autoritatea Națională pentru Egalitate de șanse nr. R45/VD56/29.09.2024 în baza căreia a fost eliberată licența de funcționare seria LF nr. 00180. Noua licență de funcționare are valabilitate pentru perioada 14.10.2024-14.10.2029.

Acest centru, reprezintă un tip de serviciu social cu cazare pe durată determinată de timp, în care victimele pot beneficia de cazare, supraveghere, îngrijire, consiliere psihologică, consiliere juridică, orientare vocațională, reabilitare și reinsertie socio-profesională pentru tranzitul la o viață independentă.

Scopul serviciului social este de a asigura găzduire, de a derula activități corespunzătoare nevoilor individuale specifice victimelor violenței domestice, în vederea pregătirii pentru viață independentă precum și de a îmbunătăți calitatea vieții beneficiarilor prin furnizarea de activități corespunzătoare nevoilor acestora, după cum urmează:

- Consiliere psihosocială și suport emoțional;
- Consiliere și orientarea vocațională
- Supraveghere;
- Consiliere juridică;
- Educare;
- Reintegrare familială și comunitară;
- Cazare pe perioadă determinată sau cazare pe timp de noapte;
- Insertie, reinsertie socială;
- Deprinderi de viață independentă.

Centrul de găzduire Sfânta Sofia funcționează ca locuință protejată, cu o capacitate de maxim 6 beneficiari.

Beneficiarii centrului sunt: adulți, victime ale violenței domestice, cu domiciliul/reședința înregistrată în actele de identitate pe raza municipiului Constanța. Serviciul social găzduiește de asemenea, cupluri părinte/reprezentant legal-copil, cu domiciliul/reședința înregistrată în actele de identitate pe raza municipiului Constanța.

Centrul este destinat cu precădere victimelor care nu au o locuință proprie și care au nevoie să-și continue procesul de pregătire și adaptare la viața independentă, eventual începută

într-un centru de recuperare, precum și reinsertia socio-profesională până la identificarea unei soluții de locuire.

Victimele violenței domestice pot primi, în acest serviciu social, cazare pe durată determinată de timp de până la 1 an, perioadă în care victimele pot beneficia de cazare, supraveghere, îngrijire, consiliere psihologică, consiliere juridică, orientare vocațională, reabilitare și reinsertie socio-profesională pentru o viață independentă.

La nivelul anului 2025 a fost cazată în cadrul Centrului de găzduire "Sfânta Sofia" o victimă a violenței domestice.

Direcția generală de asistență socială Constanța duce la îndeplinire măsurile specifice prevăzute în dispozițiile art.13 alin. lit.g,h și 1 din Legea nr.217/2003, respectiv: își prevede în bugetul anual sume pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială pentru victimele violenței domestice și pentru alte măsuri ce vizează prevenirea și combaterea violenței domestice.

3.2. Echipa mobilă pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică

Prin Hotărârea Consiliului Local Constanța nr. 47/28.02.2019 s-a constituit echipa mobilă pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică, la nivelul municipiului Constanța.

La nivelul DGAS Constanța funcționează Echipa mobilă de intervenție de urgență (EMIU) pentru cazurile de violență domestică de pe raza Municipiului Constanța.

Din echipă fac parte specialiști asistenți sociali și psihologi din cadrul structurilor sociale, pentru o mai bună capacitate de instrumentare a cazurilor cu care intră în contact. Se asigură intervenție specializată, în funcție de nevoi inclusiv pe timp de noapte și în zilele libere. Echipa mobilă are în componență doi reprezentanți ai DGAS Constanța, din cadrul și doi reprezentanți ai Direcției generale poliția locală.

Reprezentanții DGAS au consemnat în fișa postului atribuțiile pe care le au în cadrul Echipei mobile.

La sesizările de violență domestică efectuate la numărul de telefon 0799.400.358, echipa mobilă se deplasează la caz în vederea realizării evaluării gradului de risc din perspectiva acordării serviciilor sociale.

De asemenea, la solicitarea organelor de poliție, echipa mobilă intervine în cazurile de violență domestică, atunci când prin ordinul de protecție s-a dispus măsura evacuării temporare a agresorului din domiciliu, iar acesta din urmă a solicitat, potrivit legii, cazarea într-un centru rezidențial.

În anul 2025 echipa mobilă a fost implicată în 5 acțiuni la solicitarea Inspectoratului Județean de Poliție Constanța. Echipa mobilă s-a deplasat la adresele la

care au fost semnalate fapte de violență domestică, în scopul realizării evaluării inițiale și evacuarea temporară a agresorului de la domiciliu.

Deoarece DGAS Constanța nu are serviciu social destinat agresorilor, aceștia au fost cazați la Centrul pentru persoane fără adăpost "Sfânta Filoftea".

3.3. Alte servicii din cadrul DGAS Constanța care au gestionat cazurile de violență domestică

Analiza activității din anul 2025 evidențiază faptul că o pondere semnificativă a intervențiilor a fost generată de sesizările transmise de Inspectoratul Județean de Poliție Constanța, în baza cărora au fost deschise mape de gestionare a cazurilor. Aceste situații au necesitat derularea unui proces complet de evaluare și sprijin social, incluzând deplasări pe teren, anchete sociale, rapoarte de vizită, evaluări psiho-sociale, consiliere, îndrumare și monitorizare. Complexitatea acestor demersuri confirmă rolul central al serviciilor sociale în gestionarea fenomenului violenței domestice și în protejarea victimelor, precum și importanța colaborării interinstituționale pentru prevenirea escaladării situațiilor de risc.

3.4. Asigurarea vizibilității serviciului social și a serviciilor conexe oferite de DGAS Constanța

În scopul diseminării în comunitate a informațiilor utile potențialelor victime ale violenței domestice, DGAS Constanța a realizat următoarele acțiuni:

- Afișarea la sediile DGAS Constanța a materialelor informative transmise, în teritoriu, de către Agenția Națională pentru Egalitate de șanse, privind linia telefonică non stop gratuită pentru ajutor specializat – 0800500333;
- Afișe cu numărul de telefon DGAS, 0799.400.358, alocat echipei mobile din cadrul instituției, la sediile DGAS Constanța și la sediul Primăriei Municipiului Constanța.
- Afișe în mijloacele de transport public în comun operate de CT BUS Constanța, conținând informații privind serviciile oferite de DGAS Constanța în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice, precum și datele de contact destinate sprijinirii victimelor și agresorilor.

Combaterea violenței domestice necesită o abordare integrată, multidisciplinară și continuă, în care suportul instituțional, cooperarea intersectorială, educația comunitară și promovarea egalității de șanse constituie elemente esențiale. În acest context, activitatea DGAS Constanța în anul 2025 confirmă importanța existenței unor servicii specializate, dedicate protecției persoanelor afectate, precum și relevanța consolidării capacității instituționale, în acord cu evoluțiile cadrului legal și cu nevoile identificate în comunitate.

Director executiv
Anca Ghinulescu

Elaborat
Elena Zglobiu